

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 54/2013
29.05.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.М., због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 349/13 од 08.05.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 212/13 од 24.01.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 29.05.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 349/13 од 08.05.2013. године као основан, па **СЕ УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 број 212/13 од 24.01.2013. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К.бр. 210/12 од 17.10.2012. године, окривљени Ј.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда, којом је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити под условом да окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и истовремено одређено да ће се иста, уколико је не плати, заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана, а на име трошкова поступка износ од 5.271,10 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 212/13 од 24.01.2013. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Бору, па је првостепена пресуда преиначена тако што је другостепени суд окривљеном Ј.М. због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, сходно одредби члана 85. КЗ у вези члана 229а став 4. у вези ст. 2. и 1. КЗ изрекао меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности директора у јавним предузећима у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 349/13 од 08.05.2013. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 212/13 од 24.01.2013. године, због повреде Кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП, у вези члана 5. став 2. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости укине другостепену пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да је другостепеном пресудом учињена повреда Кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП у вези члана 5. став 2. Кривичног законика.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Ј.М. пресудом Основног суда у Бору К бр.210/12 од 17.10.2012. године оглашен кривим, да је дана 18.03.2010. године извршио кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Чланом 5. став 1. Кривичног законика прописано је да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, док је чланом 5. став 2. КЗ прописано да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца.

У време извршења предметног кривичног дела – 18.03.2010. године, као и у време доношења првостепене пресуде – 17.10.2012. године важила је одредба члана 229а став 4. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 72 од 03.09.2009. године, који је ступио на снагу 11.09.2009. године), којом је било прописано да ће се предузетнику и одговорном лицу и пореском обвезнику за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из става 1. до 3. тог члана изрећи и мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности у трајању од једне до пет година.

Међутим, одредбом члана 20. Закона о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр.121 од 24.12.2012. године, који је ступио на снагу 01.01.2013. године), измењен је члан 229а Кривичног законика, тако што је став 4. тога члана избрисан.

С обзиром на то да је после извршења кривичног дела измењен закон, то је у смислу члана 5. став 2. Кривичног законика у конкретном случају, најблажи закон за учиниоца члан 229а Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр.121 од 24.12.2012. године), који не прописује обавезно изрицање мере безбедности забране вршења позива, делатности и дужности учиниоцу кривичног дела из члана 229а КЗ.

Стога је Апелациони суд у Београду преиначењем првостепене пресуде и изрицањем окривљеном Ј.М. мере безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности са образложењем да је њено изрицање обавезно у смислу става 4. наведеног члана, иако није био у обавези да је изрекне, јер је одредба члана 229а став 4. КЗ у време доношења другостепене пресуде престала да важи, применио закон, који у конкретном случају није најблажи за учиниоца, чиме је на штету окривљеног учинио повреду Кривичног закона из члана 369. тачка 3. ЗКП у вези члана 5. став 2. КЗ, што се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости подигнут у корист окривљеног Ј.М. и на основу чл. 425. ст. 1. ЗКП укинуо другостепену пресуду и списе предмета вратио Апелационом суду у Београду како би у поновном поступку отклонио недостатке на које му је указано овом пресудом и након тога донео правилну и на закону засновану одлуку.

С обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа -
судија
Јанко Лазаревић,с.р.